10/09/25 ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ଯେଉଁ ବାବା ତୁମକୁ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ପ୍ରତି କେବେ ବି ସଂଶୟ ଆସିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ, ସଂଶୟବୁଦ୍ଧି ହେବା ଅର୍ଥ ନିଜର କ୍ଷତି କରିବା ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବାର ପାଠପଢାରେ ପାସ୍ ହେବା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ଆଧାର କ'ଣ?

ଉତ୍ତର**:-** ନିଶ୍ଚୟ । ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ହେବା ପାଇଁ ସାହସ ଦରକାର । ମାୟା ଏହି ସାହାସକୁ ହିଁ ଭାଙ୍ଗି ଦେଉଛି, ସଂଶୟ ବୁଦ୍ଧି କରିଦେଉଛି । ଚାଲୁ-ଚାଲୁ ଯଦି ପାଠପଢା ପ୍ରତି ବା ପଢାଉଥିବା ସୁପ୍ରିମ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ପରମ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପ୍ରତି ପିଲାମାନଙ୍କର ସଂଶୟ ଆସିଲା ତେବେ ନିଜର ଏବଂ ଅନ୍ୟର ବହୁତ କ୍ଷତି କରିଥାନ୍ତି ।

ଗୀତ**:-** ତୁ ପ୍ୟାର କା ସାଗର ହେଁ...

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଶିବବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କର ମହିମା କରୁଛ ଯେ ତୁମେ ସ୍ନେହର ସାଗର ଅଟ । ତାଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ସାଗର ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଉଛି । ଜ୍ଞାନର ସାଗର ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ତେବେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଅଜ୍ଞାନ ବୋଲି କୁହାଯିବ, କାହିଁକି ନା ଏହା ଜ୍ଞାନ ଏବଂ ଅଜ୍ଞାନର ଖେଳ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମାଙ୍କ ପାଖରେ ହିଁ ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ଏହି ଜ୍ଞାନ ଦ୍□ାରା ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ କେହି ନୂଆ ଦୁନିଆ ତିଆରି କରୁଛି । ଦୁନିଆ ତ ଅବିନାଶୀ ଅଟେ । କେବଳ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ବଦଳାଇ ନୂଆ କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ପ୍ରଳୟ ହୋଇଯାଉଛି । ସାରା ଦୁନିଆର କେବେ ବିନାଶ ହେଉ ନାହିଁ, ପୁରୁଣା ଅଛି ତାହା ବଦଳି ନୂଆ ହେଉଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏହା ହେଉଛି ପୁରୁଣା ଘର, ଯେଉଁଠି ତୁମେମାନେ ବସିଛ । ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ନୂଆ ଘରକୁ ଯିବୁ । ଯେପରି ପୁରୁଣା ଦିଲ୍ଲୀ ରହିଛି । ଏବେ ପୁରୁଣା ଦିଲ୍ଲୀ ବିନାଶ ହେବ, ତାହା ବଦଳରେ ଏବେ ନୂଆ ଦିଲ୍ଲୀ ହେବାକୁ ଯାଉଛି । ତେବେ ଏହା ନୂଆ କିପରି ହେଉଛି? ପ୍ରଥମେ ତ ସେଠାରେ ରହିଲାବାଲା ଯୋଗ୍ୟ ହେବା ଦରକାର । ନୂଆ ଦୁନିଆରେ ତ ଥା'ନ୍ତି ସର୍ବଗୁଣ ସମ୍ପନ୍ନ, ୧୬ କଳା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ.... । ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହା ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଅଟେ । ପାଠଶାଳାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ତ ରହିଥାଏ ନା । ପଢିଲାବାଲା ଜାଣିଥାଏ ଯେ - ମୁଁ ଡାକ୍ତର ହେବି, ବାରିଷ୍ଟର ହେବି... । ଏଠାରେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ଆସିଛୁ - ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ । ପାଠଶାଳାରେ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଓ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ବିନା ତ କେହି ବସିପାରିବେ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଏହା ଏଭଳି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ପାଠଶାଳା ଅଟେ ଯେଉଁଠି ଲକ୍ଷ୍ୟ-ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ବୁଝି, ପାଠପଢି ମଧ୍ୟ ପାଠପଢାକୁ ଛାଡି ଦେଉଛନ୍ତି । ଭାବୁଛନ୍ତି ଏହା ଭୁଲ୍ ପାଠପଢା ଅଟେ । ଏହା ପ୍ରକୃତ ଲକ୍ଷ୍ୟ ନୁହେଁ, ଏପରି କେବେ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ପଢାଉଥିବା ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ସଂଶୟ ଆସିଯାଉଛି । ଦୁନିଆର ପାଠ ପଢାରେ, ପଢି ନ ପାରିଲେ ଅଥବା ପଇସା ନ ଥିଲେ, ସାହାସ ନ ଥିଲେ ପାଠପଢା ଛାଡି ଦେଇଥାନ୍ତି । ଏପରି ତ କହିବେ ନାହିଁ ଯେ ବାରିଷ୍ଟରୀ ପାଠ ହିଁ ଭୁଲ୍ ଅଟେ, ପଢାଇଲାବାଲା ଶିକ୍ଷକ ଭୁଲ୍ ଅଟନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ବୁଦ୍ଧି ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଅଟେ । ପାଠପଢାରେ ସଂଶୟ ଆସିବାରୁ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଏହି ପାଠପଢା ଭୁଲ୍ ଅଟେ । ଭଗବାନ ପଢାଉନାହାଁନ୍ତି, ବାଦଶାହୀ ଆଦି କିଛି ମିଳୁନାହିଁ... ଏ ସବୁ ଗପ ଅଟେ । କହିଥାନ୍ତି ଏହି ଏମ୍ ଅବଜେକ୍ଟ ଆମେ ବୁଝିପାରୁନାହୁଁ । କେତେକ ଥିଲେ ଯିଏକି ନିଶ୍ଚୟର ସହିତ ପଢୁଥିଲେ, ପୁଣି ସଂଶୟ ଆସିବା ଦ୍□ାରା ପାଠପଢା ଛାଡି ଦେଲେ । ନିଶ୍ଚୟ କିପରି ହେଲା ପୁଣି ସଂଶୟ ବୁଦ୍ଧି କିଏ କରାଇଲା? ତୁମେ କହିବ ଯଦି ଇଏ ପଢିଥାନ୍ତେ ତେବେ ବହୁତ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିଥା'ନ୍ତେ । ଅନେକ ମଧ୍ୟ ପଢୁଛନ୍ତି । ବାରିଷ୍ଟରୀ ପଢୁ-ପଢୁ ଅଧାରୁ ଛାଡି ଦେଉଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟମାନେ ତ ପାଠପଢି ବାରିଷ୍ଟର ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । କେହି ତ ପାଠପଢି ପାସ୍ ହେଉଛନ୍ତି, କେହି ପୁଣି ଫେଲ୍ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁଣି କିଛି ନା କିଛି ଛୋଟ ପଦବୀ ପାଉଛନ୍ତି । ଏହା ତ ବହୁତ ବଡ ପରୀକ୍ଷା ଅଟେ । ଏଥିରେ ବହୁତ ସାହାସ ଦରକାର । ପ୍ରଥମତଃ ନିଶ୍ଚୟ ବୁଦ୍ଧି ହେବା ପାଇଁ ସାହାସ ଥିବା ଦରକାର । ମାୟା ଏପରି ଅଟେ ଯେ ଏବେ ଏବେ ନିଶ୍ଚୟ ହେଉଛି, ପୁଣି ଏବେ ସଂଶୟ ବୁଦ୍ଧି କରାଇ ଦେଉଛି । ପଢିବା ପାଇଁ ବହୁତ ଆସୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ କେହି ପୁଣି ମାନ୍ଦାବୁଦ୍ଧି ଥାଆନ୍ତି, କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ପାସ୍ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ନା । ଖବରକାଗଜରେ ମଧ୍ୟ ତାଲିକା ବାହାରିଥାଏ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ଅଟେ, ଅନେକ ପଢିବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି । କେହି ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତି କେହି ପୁଣି ମାନ୍ଦା ବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି । ମାନ୍ଦା ବୁଦ୍ଧି ହୋଇଥିବାରୁ କୌଣସି ନା କୌଣସି ସଂଶୟରେ ପଡି ଛାଡି ଦେଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ କ୍ଷତି କରିଥାନ୍ତି । ସଂଶୟବୁଦ୍ଧି ବିନଶ୍ୟନ୍ତି ବୋଲି କୁହାଯାଏ । ସେମାନେ ଉଚ୍ଚ ପଦ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ନିଶ୍ଚୟ ମଧ୍ୟ ରହିଛି କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ପଢୁନଥିବାରୁ ପାସ ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ, କାହିଁକି ନା ବୁଦ୍ଧି କୌଣସି କାମର ନୁହେଁ । ଧାରଣା ମଧ୍ୟ ହେଉନାହିଁ । ଆମେ ଆତ୍ମା ଅଟୁ ଏ କଥା ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୁଁ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପରମପିତା ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ଯେ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । କାହାର ବହୁତ ବିଘ୍ନ ପଡିଲେ ସଂଶୟ ଆସିଯାଉଛି, କହିଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଆମର ଅମୁକ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚୟ ଆସୁନାହିଁ । ଆରେ ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ଯେପରି ହେଉ ତୁମକୁ ତ ବାବାଙ୍କ ପାଠ ପଢିବା ଦରକାର ନା । ଶିକ୍ଷକ ଭଲ ପାଠ ନ ପଢାଇଲେ ଭାବିଥାନ୍ତି ଏହାଙ୍କୁ ବଦଳାଇ ଦେବୁ । କିନ୍ତୁ ତୁମକୁ ତ ପଢିବାକୁ ହେବ ନା । ଏହି ପାଠପଢା ହେଉଛି ବାବାଙ୍କର । ସୁପ୍ରିମ ଟିଚର ହିଁ ପଢାଉଛନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣୀ ମଧ୍ୟ ତାଙ୍କର ହିଁ ଜ୍ଞାନ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଧ୍ୟାନ ପାଠପଢା ଉପରେ ରହିବା ଦରକାର ନା । ପାଠପଢା ବିନା ପରୀକ୍ଷାରେ ପାସ୍ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ

ନିଶ୍ଚୟ ତୁଟି ଯାଉଥିବାରୁ ପାଠପଢା ହିଁ ଛାଡି ଦେଉଛନ୍ତି । ପାଠପଢା ମଝିରେ ପଢୁ-ପଢୁ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପ୍ରତି ସଂଶୟ ଆସିଯାଏ ଯେ, ଏହାଙ୍କଠାରୁ ଏହି ପଦ ମିଳିବ ନାହିଁ ପୁଣି ଛାଡି ଦିଅନ୍ତି । ଅନ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ଖରାପ କରିଦିଅନ୍ତି, ଗ୍ଲାନି କରିବା ଦ୍□ାରା ଆହୁରି ହିଁ କ୍ଷତି କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଏହାଦ୍□ାରା ବହୁତ କ୍ଷତି ହୋଇଯାଇଥାଏ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଯେ ଏଠାରେ ଯଦି କେହି ପାପ କଲେ ତେବେ ତାଙ୍କୁ ଶହେଗୁଣା ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । ଅନେକଙ୍କୁ ଖରାପ କରିବାରେ, ଜଣେ ନିମିତ୍ତ ହୋଇଥାନ୍ତି । ତେଣୁ ଯାହା କିଛି ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହୋଇଥିଲେ ପୁଣି ପାପ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏହି ପାଠପଢା ଦ୍□ାରା ହିଁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେଉଛନ୍ତି ଏବଂ କେବଳ ଏକ ବାବା ହିଁ ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା କରାଉଛନ୍ତି । ଯଦି କେହି ପଢିପାରୁ ନାହାଁନ୍ତି ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ କିଛି ଅବଗୁଣ ରହିଛି । ବାସ୍, କହିଦେଉଛନ୍ତି ଯାହା କିଛି ଭାଗ୍ୟରେ ଅଛି, ଆମେ କ'ଣ କରିବୁ । ଯେପରି କି ହୃତଘାତ ହୋଇଯାଉଛି । ତେଣୁ ଏଠାକୁ ଆସି ଯେଉଁମାନେ ମରଜୀବା (ଜୀବଦଶାରୁ ମରିବା) ଶିଖୁଛନ୍ତି, ସେମାନେ ପୁଣି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଯାଇ ମଧ୍ୟ ମରଜୀବା ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ହୀରାତୁଲ୍ୟ ଜୀବନ ଗଢିପାରନ୍ତି ନାହିଁ । ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ହୃତଘାତ ହେଲେ ଯାଇ, ଅନ୍ୟ ଜନ୍ମ ନେଇଥାନ୍ତି । ଏଠାରେ ହାର୍ଟ ଫେଲ୍ ହେଲେ ଆସୁରୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟକୁ ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଏହା ହେଉଛି ମରଜୀବା (ଜୀବନରେ ଥାଇ ବୁଦ୍ଧିରେ ଦୁନିଆରୁ ମରିଯିବା) ଜନ୍ମ । ନୂଆ ଦୁନିଆକୁ ଯିବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କର ହେଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନେ ତ ଯିବେ ନା । ଆମେ ଆତ୍ମା ଏହି ଶରୀରର ଅଭିମାନ ଛାଡି ଦେଲେ ବୁଝିବେ ଯେ ଇଏ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ଅଟନ୍ତି । ମୁଁ ଆତ୍ମା ଅଲଗା ଜିନିଷ ଏବଂ ଏହି ଶରୀର ଅଲଗା ଜିନିଷ ଅଟେ । ଗୋଟିଏ ଶରୀର ଛାଡି ଆଉ ଗୋଟିଏ ନେଉଥିବାରୁ ନିଶ୍ଚୟ ଅଲଗା ଜିନିଷ ହେଲା ନା, ତୁମେ ବୁଝିପାରୁଛ ଯେ ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଏହି ଭାରତରେ ସ୍□ର୍ଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛୁ । ଏହି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦେବତା କରିବାର କଳା ଶିଖିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଯାଉଛି, ଭକ୍ତିମାର୍ଗର ସତସଙ୍ଗକୁ ପ୍ରକୃତ ସତସଙ୍ଗ କୁହାଯିବ ନାହିଁ । ସତ୍ୟ ତ ଏକମାତ୍ର ପରମାତ୍ମାଙ୍କୁ ହିଁ କୁହାଯାଉଛି । ତାଙ୍କ ନାମ ହେଲା ଶିବ, ସେ ହିଁ ସତ୍ୟଯୁଗର ସ୍ଥାପନା କରୁଛନ୍ତି । କଳିଯୁଗର ଆୟୁଷ ନିଶ୍ଚୟ ପୂର୍ଣ୍ଣ ହେବ । ସାରା ଦୁନିଆର ଚକ୍ର କିପରି ଘୁରୁଛି, ଏହା ସୃଷ୍ଟିଚକ ଚିତ୍ରରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ ରହିଛି । ଦେବତା ହେବା ପାଇଁ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ବାବାଙ୍କର ହେଉଛନ୍ତି । ବାବାଙ୍କୁ ଛାଡିଲେ ତ ପୁଣି କଳିଯୁଗକୁ ଚାଲିଯିବେ । ବ୍ରାହ୍ମଣପଣିଆରେ ସଂଶୟ ଆସିଗଲେ ପୁଣି ଯାଇ ଶୂଦ୍ର କୁଳରେ ପଡିବେ । ପୁଣି ଦେବତା ହୋଇପାରିବେ ନାହିଁ ।

ବାବା ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି - କିପରି ଏବେ ସ୍□ର୍ଗ ସ୍ଥାପନାର ମୂଳଦୁଆ ପଡୁଛି । ମୂଳଦୁଆର ଉତ୍ସବ ପୁଣି ଉଦ୍ଘାଟନର ଉତ୍ସବ ମଧ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏଠାରେ ତ ସବୁ କିଛି ଗୁପ୍ତ ଭାବେ ହେଉଛି । ଏକଥା ତୁମେ ଜାଣିଛ ଯେ ଆମେ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେଉଛୁ । ପୁଣି ନର୍କର ନାମ ରହିବ ନାହିଁ । ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବଞ୍ଚିଥିବା ଯାଏ, ପାଠ ପଢିବାକୁ ନିଶ୍ଚୟ ପଡିବ । ପତିତ-ପାବନ ହେଉଛନ୍ତି ଏକମାତ୍ର ବାବା ଯିଏକି ପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି ।

ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ବାବା ପବିତ୍ର କରାଇବାକୁ ଆସୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ଏହା ହେଉଛି ସଙ୍ଗମଯୁଗ । ଲେଖିବାକୁ ମଧ୍ୟ ହେବ ଯେ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଙ୍ଗମଯୁଗରେ ମନୁଷ୍ୟ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେଉଛନ୍ତି । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଲେଖାଯାଇଛି - ଏହା ତୁମର ଈଶ୍□ରୀୟ ଜନ୍ମସିଦ୍ଧ ଅଧିକାର ଅଟେ । ବାବା ଏବେ ତୁମକୁ ଦିବ୍ୟ ଦୃଷ୍ଟି ଦେଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଜାଣିଛି ଯେ ଆମର ୮୪ ଜନ୍ମର ଚକ୍ର ଏବେ ପୂରା ହେଉଛି । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ପଢୁଛି ଭଲେ ଦେହ-ଅଭିମାନ ବାରମ୍ବାର ଆସିବ କାହିଁକି ନା ଅଧାକଳ୍ପର ଦେହ-ଅଭିମାନ ରହିଛି ନା । ତେବେ ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବା ପାଇଁ ସମୟ ଲାଗିବ । ବାବା ବସିଛନ୍ତି, ସମୟ ମଧ୍ୟ ମିଳୁଛି । ଭଲେ ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କ ଆୟୁଷ ୧୦୦ ବର୍ଷ କହୁଛନ୍ତି ଅଥବା କମ୍ ମଧ୍ୟ ହେଉ । ଧରିନିଅ ବ୍ରହ୍ମା ଚାଲିଯିବେ, ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ସ୍ଥାପନା ହେବ ନାହିଁ । ତୁମେ ସେନାମାନେ ତ ବସିଛ ନା । ବାବା ମନ୍ତ୍ର ଦେଇଛନ୍ତି - ପାଠ ପଢିବାକୁ ହେବ । ସୃଷ୍ଟିର ଚକ୍ର କିପରି ଘୁରୁଛି, ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଦ୍ଧିରେ ଅଛି । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତିରେ ରହିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ହିଁ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଦ୍□ାରା ବିକର୍ମ ହୋଇଛି । ପୁରୁଣା ଏବଂ ନୂଆ ଦୁନିଆ ଉଭୟର ଚିତ୍ର ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ରହିଛି । ତେଣୁ ତୁମେ ଲେଖିପାରିବ ଯେ ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ମୁର୍ଦାବାଦ, ନୂଆ ଦୁନିଆ ଜ୍ଞାନମାର୍ଗ ରାମରାଜ୍ୟ ଜିନ୍ଦାବାଦ । ଯିଏ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲେ ସେ ହିଁ ପୂଜାରୀ ହୋଇଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣ ମଧ୍ୟ ପୂଜ୍ୟ ଗୋରା (ସୁନ୍ଦର) ଥିଲେ, ପୁଣି ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ପୂଜାରୀ ଶ୍ୟାମଳ ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଏ କଥା ବୁଝାଇବା ତ ସହଜ ଅଟେ । ପ୍ରଥମେ-ପ୍ରଥମେ ଯେବେ ପୂଜା ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି, ତେବେ ବଡ଼-ବଡ଼ ହୀରାର ଲିଙ୍ଗ ବନାଉଛନ୍ତି, ଯାହାକି ବହୁତ ମୂଲ୍ୟବାନ ହୋଇଥାଏ, କାହିଁକିନା ବାବା ଏତେ ସାହୁକାର କରାଇଛନ୍ତି ନା । ସେ ନିଜେ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ହୋଇଥିବାରୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି କରାଉଛନ୍ତି ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ ହୀରାରେ ତିଆରି କରି ରଖିବା ଉଚିତ୍ ନା । ହୀରାକୁ ସର୍ବଦା ମଝିରେ ରଖିଥାନ୍ତି । ପୋଖରାଜ ଆଦି ସାଥିରେ ତ ଏହାର ମୂଲ୍ୟ ରହିବ ନାହିଁ, ସେଥିପାଇଁ ହୀରାକୁ ମଝିରେ ରଖାଯାଇଥାଏ । ଏହାଙ୍କ ଦ୍□ାରା ୮ ରତ୍ନ ବିଜୟ ମାଳାର ଦାନା ହେଉଛନ୍ତି, ସବୁଠାରୁ ଅଧିକ ମୂଲ୍ୟବାନ୍ ହେଉଛି ହୀରା, ବାକି ତ କ୍ରମାନ୍□ୟରେ ଅଛନ୍ତି । ଶିବବାବା କରାଉଛନ୍ତି, ଏ ସବୁ କଥା ବାବାଙ୍କ ବିନା କେହି ବୁଝାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ପଢୁ-ପଢୁ ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ଭାବେ ବାବା-ବାବା କହୁଛନ୍ତି ପୁଣି ଚାଲିଯାଉଛନ୍ତି । ଶିବବାବାଙ୍କୁ ବାବା ବୋଲି କହୁଛନ୍ତି, ତେଣୁ ତାଙ୍କୁ କେବେହେଲେ ଛାଡ଼ିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଛାଡି ଦେଲେ ନିଜର ଭାଗ୍ୟ ବୋଲି କୁହାଯାଉଛି । କାହାର ଭାଗ୍ୟରେ ଅଧିକ ନ ଥିଲେ ପୁଣି, ଏହିପରି କର୍ମ ହିଁ କରୁଛନ୍ତି ଯେ ଶହେ ଗୁଣା ଦଣ୍ଡ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବା ପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ପୁଣି ପାପ କରିବା ଦ୍□ାରା ଶହେଗୁଣା ପାପ ହୋଇଯାଉଛି ପୁଣି ବାମନ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ରହି ଯାଉଛନ୍ତି, ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରୁ ନାହିଁ । ଶହେଗୁଣା ଦଣ୍ଡ ପାଇବା ପରେ ଅବସ୍ଥାରେ ଆଉ ଶକ୍ତି ରହେ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ବାବାଙ୍କ ଦ୍□ାରା

ତୁମେ ହୀରା ତୁଲ୍ୟ ହେଉଛ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ସଂଶୟ ଆସିବା ଅନୁଚିତ୍ । ଯେ କୌଣସି କାରଣରୁ ବାବାଙ୍କୁ ଛାଡିଦେଲେ ହତଭାଗ୍ୟ ବୋଲାଇବ । ଯେଉଁଠି ହେଲେ ବି ରହି ବାବାଙ୍କୁ ୟାଦ କରିବାକୁ ହେବ ତେବେ ଦଣ୍ଡରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ଏଠାକୁ ପତିତରୁ ପବିତ୍ର ହେବାକୁ ଆସୁଛ । ଅତୀତରେ ମଧ୍ୟ ଏପରି କୌଣସି କର୍ମ କରିବାରୁ ଶରୀର ଦ୍□ାରା କେତେ କର୍ମ ଭୋଗ କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ଏବେ ତୁମେ ତ ଅଧାକଳ୍ପ ପାଇଁ ଏଥିରୁ ମୁକ୍ତ ହେଉଛ । ନିଜକୁ ଦେଖିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆମେ କେଉଁ ପର୍ୟ୍ୟନ୍ତ ନିଜର ଉନ୍ନତି କରୁଛନ୍ତି, ଅନ୍ୟମାନଙ୍କର ସେବା କରୁଛୁ? ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କ ଚିତ୍ରରେ ଉପରେ ମଧ୍ୟ ଲେଖିପାରିବ ଯେ ଏହାଙ୍କର ହେଉଛି ବିଶ୍□ରେ ଶାନ୍ତିର ରାଜତ୍□ ଯାହା ଏବେ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି । ଏହା ହେଉଛି ଆମର ଲକ୍ଷ୍ୟ । ସେଠାରେ ଶତ ପ୍ରତିଶତ ପବିତ୍ରତା, ସୁଖ-ଶାନ୍ତି ଥାଏ । ଏହାଙ୍କ ରାଜ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଧର୍ମ ନ ଥାଏ । ତେଣୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଯେତେ ସବୁ ଧର୍ମ ରହିଛି ସେ ସବୁର ବିନାଶ ତ ନିଶ୍ଚୟ ହେବ ନା । ବୁଝାଇବା ପାଇଁ ବିଶାଳ ବୁଦ୍ଧି ଆବଶ୍ୟକ । ନଚେତ୍ ନିଜର ଅବସ୍ଥା ଅନୁସାରେ ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ଚିତ୍ର ଆଗରେ ବସିଲେ ବିଚାର ଚାଲିବା ଦରକାର । ଶିକ୍ଷା ତ ମିଳିଛି ନା । ବୁଝିଲେ ତ ପୁଣି ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ, ସେଥିପାଇଁ ବାବା ମିୟୁଜିୟମ୍ ଖୋଲାଉଛନ୍ତି । ଗେଟ୍ □େ ଟୁ ହେଭେନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍□ର୍ଗକୁ ଯିବାର ରାସ୍ତା, ଏହି ନାମ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ଅଟେ । ତାହା ହେଉଛି ଦିଲ୍ଲୀ ଗେଟ୍, ଇଣ୍ଡିଆ ଗେଟ୍ । ଏହା ହେଉଛି ସ୍□ର୍ଗର ଗେଟ୍ । ତୁମେ ଏବେ ସ୍□ର୍ଗର ଗେଟ୍ ଖୋଲୁଛ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଏପରି ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡି ଯାଉଛନ୍ତି ଯେପରି ଭୁଲ୍-ଭୁଲୈୟାଁରେ ଦ୍□ନ୍ଦ୍□ରେ ପଡିଥା'ନ୍ତି । ରାସ୍ତା କାହାକୁ ମିଳୁନାହିଁ । ମାୟାର ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତେ ଭ୍ରମିତ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି - ପୁଣି ବାବା ଆସି ବାହାର କରୁଛନ୍ତି । କାହାର ବାହାରିବାରେ ଇଚ୍ଛା ନ ଥିଲେ ବାବା ବି କ'ଣ କରିପାରିବେ ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ମହାନ୍ ହତଭାଗ୍ୟଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ ଦେଖ, ଯିଏକି ପାଠପଢାକୁ ଛାଡି ଦେଉଛନ୍ତି । ସଂଶୟ ବୁଦ୍ଧି ହୋଇ ଜନ୍ମ-ଜନ୍ମାନ୍ତର ପାଇଁ ନିଜର ହତ୍ୟା କରିଦେଉଛନ୍ତି । ଭାଗ୍ୟ ବିଗିଡିଗଲେ ପୁଣି ଏହିପରି ହୋଇଥାଏ । ଗ୍ରହ ଖରାପ ହେବାରୁ ଗୋରା ବଦଳରେ କଳା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି ଅର୍ଥାତ୍ ତମୋପ୍ରଧାନ ଆତ୍ମା ହୋଇଯାଉଛନ୍ତି । ଆତ୍ମା ଗୁପ୍ତ ଭାବରେ ପାଠ ପଢୁଛି, ଆତ୍ମା ହିଁ ଶରୀର ଦ୍□ାରା ସବୁ କିଛି କରୁଛି, ଆତ୍ମା ଶରୀର ବିନା ତ କିଛି କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଆତ୍ମା ଭାବିବାରେ ହିଁ ପରିଶ୍ରମ ଲାଗୁଛି । ଆତ୍ମା ନିଶ୍ଚୟ କରିପାରୁ ନ ଥିବାରୁ ପୁଣି ଦେହ-ଅଭିମାନରେ ଆସିଯାଉଛନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ସୁପ୍ରିମ ଟୀଚରଙ୍କର ପାଠପଢା ଆମକୁ ନରରୁ ନାରାୟଣ କରାଉଛି, ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ଆଧାରରେ ଧ୍ୟାନ ଦେଇ ପାଠ ପଢିବାକୁ ହେବ । ମୁରଲୀ ଶୁଣାଉଥିବା ଟୀଚରଙ୍କୁ ଦେଖିବାର ନାହିଁ ।

(୨) ଦେହୀ-ଅଭିମାନୀ ହେବାର ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିବାକୁ ହେବ, ଯେହେତୁ ତୁମେମାନେ ମରଜୀବା ଜନ୍ମ ନେଇଛ, ତେଣୁ ଏହି ଶରୀରର ସ୍ମୃତିକୁ ମଧ୍ୟ ଭୁଲିଯିବାକୁ ହେବ । ପୁଣ୍ୟ ଆତ୍ମା ହେବାକୁ ପଡିବ, କୌଣସି ବି ପାପ କର୍ମ କରିବାର ନାହିଁ ।

ବରଦାନ**:-** ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରର ସ୍ମୃତି ଦ୍□ାରା ସଦା ସମ୍ପନ୍ନ ସ୍ଥିତିର ଅନୁଭବ କରୁଥିବା ମାଲାମାଲ ଆତ୍ମା ହୁଅ ।

ଯେଉଁମାନେ ସର୍ବଦା ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥାଆନ୍ତି ସେମାନେ ମାୟାର ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଚକ୍ରାନ୍ତରୁ ମୁକ୍ତ ରହିଥାଆନ୍ତି । ଏକମାତ୍ର ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ର ଅନେକ ବ୍ୟର୍ଥ ଚକ୍ରାନ୍ତକୁ ସମାପ୍ତ କରିଦେଇଥାଏ ଏବଂ ମାୟାକୁ ବିତାଡିତ କରିଥାଏ । ସେମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ମାୟା ତିଷ୍ଠିପାରେ ନାହିଁ । ସ୍□ଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ପିଲାମାନେ ସର୍ବଦା ସମ୍ପନ୍ନ ରହୁଥିବା କାରଣରୁ ଅଚଳ ସ୍ଥିତିରେ ରହିଥାଆନ୍ତି ଏବଂ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ମାଲାମାଲ୍ ଅନୁଭବ କରିଥାଆନ୍ତି । ମାୟା ସର୍ବଦା ଖାଲି କରିବା ପାଇଁ ଚେଷ୍ଟା କରିଥାଏ କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସର୍ବଦା ସାବଧାନ, ସଜାଗ ଏବଂ ଜାଗ୍ରତ ଜ୍ୟୋତି ହୋଇ ରହିଥାଆନ୍ତି, ସେଥିପାଇଁ ମାୟା କିଛି ବି କରିପାରି ନ ଥାଏ । ଯେଉଁମାନଙ୍କ ପାଖରେ ନିଜ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ରଖିବାର ଚୌକିଦାର ସଜାଗ ରହିଥାଏ ସେହିମାନେ ହିଁ ସର୍ବଦା ସୁରକ୍ଷିତ ରହିଥାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ତୁମର ବାଣୀ ଏଭଳି ସମର୍ଥ ହେଉ ଯେଉଁଥିରେ ଶୁଭ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାବନା ସମାହିତ ହୋଇଥିବ ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଈଶାରା:- ଏବେ ଲଗନର ଅଗ୍ନିକୁ ପ୍ରଜ୍□ଳିତ କରି ଯୋଗକୁ ଜ୍□ାଳା ରୂପ କର ।

ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଯୋଗ କରିବା ପାଇଁ ସଚ୍ଚା ହୃଦୟର ସ୍ନେହ ଦରକାର । ସଚ୍ଚା ହୃଦୟବାଲା ପିଲାମାନେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ବିନ୍ଦୁ ହୋଇ ବିନ୍ଦୁ ସ୍□ରୂପ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇପାରିବେ । ସଚ୍ଚା ଦିଲ୍‌ବାଲା ସଚ୍ଚା ସାହେବଙ୍କୁ ରାଜି ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଥିବା କାରଣରୁ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ବିଶେଷ ଆଶୀର୍ବାଦ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥାଆନ୍ତି ଯାହାଦ୍□ାରା ସେମାନେ ସହଜରେ ଗୋଟିଏ ସଂକଳ୍ପରେ ସ୍ଥିତ

ହୋଇ ଜ୍□ାଳା ସ୍□ରୂପର ଯୋଗର ଅନୁଭବ କରିପାରନ୍ତି ଏବଂ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ତରଙ୍ଗ ବିଚ୍ଛୁରିତ କରିପାରନ୍ତି ।